

Nr 362.

Av herrar Nilsson i Hörby och Svensson i Grönvik, om viss ändring i lagen om skyddskoppsympning.

Enligt lag om skyddskoppsympning den 2 juni 1916 ges under vissa förhållanden möjlighet till befrielse från ympningsplikten. Det heter nämligen i 5 § 3 mom. första stycket av lagen:

»Säger sig någon, som är ansvarig för barns befordran till ympning enligt 2 §, hysa farhåga för att ympningen skall för barnet medföra ohälsa, som ej är blott tillfällig, och måste det med hänsyn till av sökanden förebragta omständigheter antagas, att sådan farhåga har sin grund i personlig erfarenhet om något fall av dylik ohälsa, som inträffat i samband med ympning av barn, må, i den ordning nedan sägs, barnet undantagas från ympning enligt nämnda §.»

I andra stycket samma moment säges emellertid:

»Den, som av nu nämnd anledning vill hava barn undantaget från ympning, göre skriftligen ansökan därom hos medicinalstyrelsen senast under det kalenderår, då barnet fyller 5 år.»

Härigenom utestängdes från möjligheten till undantag barn, som vid lagens ikraftträdande voro över 5 år gamla, d. v. s. födda före år 1911. Av dessa befinna sig en del fortfarande i skolåldern och jag har mig bekant fall, då ett avbrytande av skolgången framtingats därigenom, att dispens ej kunnat erhållas. Utan att för övrigt ge uttryck åt vare sig den ena eller andra uppfattningen rörande denna lag, anser jag rättvisan kräva, att dispensmöjlighet beredes även sådana, som vid lagens tillkomst överskridit den högsta för undantag medgivna åldern.

I anslutning till vad som anförts, hemställer jag alltså,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring av lagen den 2 juni 1916 om skyddskoppsympning 5 § 3 mom., att undantag må kunna medgivas även för barn, som vid tiden för lagens ikraftträdande överskridit eljest för undantag medgiven ålder, samt anhåller att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till härför erforderliga övergångsbestämmelser.

Stockholm den 21 januari 1928.

J. Nilsson,
Hörby.

Hjalmar Svensson.

